

for Fronten, da Soldaterne er ført ned under Kommando og skal rejse med Toget, og takker dem for den Haandsrækning, de har ydet de Danske i Tønder. Der er altsaa ingen Tvivl om, at dette Ægtepar er optraadt meget provokatorisk overfor Soldaterne.

Men ogsaa fra anden Side er der jo før Festen taget stærkt til Orde for, at der skulde laves, om jeg saa maa sige, Løjer og Langkaal den Dag. Flere Dage før Festen er der agiteret i „Flensborg Avis“ med falske Meddelelser om, at Tyskerne vilde komme i Flokkevis Syd fra til denne Fest. Det gjorde de nu slet ikke, der kom højst 200 over Grænsen Syd fra, og af dem har neppe mere end 120, i hvert Fald ikke over 150, været til Festen i Tønder. 25 var indkvarteret officielt i Tønder. Disse besøgende — fraregnet 12 Seminarister fra Nibøl, som bor i Tønder, og som kommer hjem dertil hver Lørdag Aften — er altsaa ikke alle sammen kommet Syd fra; og „Flensborg Avis“ Agitation har været fuldstændig forkert. Men Lørdag den 18. Juni, altsaa den første Dag, Festen holdtes, opfordrer „Dybbølposten“ til at rive de tyske Flag og Farver ned fra den Æreport, der var rejst ved Vesterport. Bladet meddelte, at Landmand H. Nissen Lund fra Sønder Sejrslev Lørdag Formiddag var gaaet op til Politistationen og havde meddelt, at saafremt Myndighederne ikke traf Foranstaltninger til Flagenes Fjernelse, vilde han selv tage Affære. Det synes at være ganske gemytlige Forhold, der hersker i Tønder! Naar Folk finder paa, at de vil have en lille Revolution, gaar de til Politiet og siger: Hvis I selv laver den, skal vi ikke gøre noget, men hvis I ikke vil, skal vi nok selv klare de Ærter! Det er ikke det ideelle udmærkede Politi, som den højtærede Minister ellers gerne vil organisere; der maa være en lille Fejl i Respekten dernede i Tønderregnen mellem de Danske. Men altsaa, saaledes agiterer man i Forvejen, saaledes provokerer man Soldaternes Optræden forud for selve Festen.

Saa opfordrer, som den højtærede Minister ogsaa har oplyst, Amtmanden den tyske Komité til at tage Flagene ned ved Vesterport. Og de blev taget ned Kl. 1. Men ikke desto mindre drog Soldaterne omkring i Byen om Eftermiddagen og rev

Blomsterudsmykningerne og anden Udsmykning ned fra Husene i Byen, altsaa inden Festen begyndte. De bombarderede de tyske Velkomstplakater med Sten, hvilket i høj Grad minder om Skoledrenge, der er ude paa en lille rask Ekspedition, og da det tyske Tog tog Opstilling ude ved Vesterport, som ligger i den modsatte Side af Byen og altsaa ikke kan have været generende for Vagten i det gamle Hospital, marcherede Soldaterne hen midt i Byen og modtog Toget der henne og begyndte saa at forulempe Deltagerne i Toget og afsynge danske Sange. Om Søndagen belejrede de Festpladsen og hindrer Togets March; Toget maa gaa gennem en Sidegade, og først efter Opfordring af en af de tyske Ledere, som opfordrer dem til at gaa direkte hjem, slipper de for at have videre med Politiet at gøre. Det forekommer mig da klart, at Soldaterne her har været ude i noget, som var i allerhøjeste Grad uheldigt, og som ikke blot skal stemples som ukorrekt i militær Henseende, men som der ogsaa bør skrives ind overfor. Det forekommer mig alt for forslidt, naar Ministeren vil undskyldte den Slags, det kan aldeles ikke undskyldes, det maa siges at være en grov Forseelse, som Soldaterne der har begaaet, og det er rimeligt, at der bliver skredet ind imod dem.

Jeg vil da gerne spørge: Hvorledes er det med Ministeriets Undersøgelse? Der har jo i Venstrebladene dernede været Tale om en saadan Undersøgelse, og at man kunde vente et Resultat deraf. Jeg vil gerne spørge, hvad det bliver til med den. Notorisk er det — saaledes staar det nemlig i „Dybbølposten“, i „Vestslesvigsk Tidende“ og i „Flensborg Avis“ —, at det ikke er den tyske Procession, der har begyndt at synge „Schleswig-Holstein meerumschlungen“, det er de danske Soldater, som har begyndt med at synge „Kong Christian stod ved højen Mast“, og først derefter sang den tyske Procession den nævnte tyske Sang og andre tyske Sange. Ja, de havde ganske vist sunget før, men det var, som det meddeltes i „Dybbølposten“, ganske neutrale og ligegyldige Sange. Den ene hed „Drei Lilien“, staar der — den kan neppe have været meget farlig for det danske Politi og Militær. Jeg kan altsaa slaa fast, at det var Danskerne, som først